

11.jūnijs, ceturtdiena

Nākamajā dienā pēc 9.klases izlaiduma, plkst.10.00 no rīta pie skolas pulcējās 7.- 9.klašu dejotāji. Dažs gulējis pāris stundas, dažs negulējis nemaz, bet visi apņēmības pilni doties kārtējā piedzīvojumā. Pamājuši sveicienus mājās palicējiem, kāpjām autobusā un dodamies pretim nezināmajam!

Pirmā pieturas vieta – skolotāja Vitolda Kucina savrupmāja. Igaņu skolotājs Ains Jēpišovs ar interesi iepazīstas ar Vitolda darbnīcu, darbiem, un arī bērniem ir izdevība pasēdēt skolotāja Vitolda jaunuzceltajā un burvīgajā vasaras namiņā, kas ļauj izbaudīt romantisko vasaras gaisotni. Ja vien nebūtu jāpaspēj uz prāmi, tad ciemošanās vēl turpinātos...

Igaunija mūs sagaida ar sauli, un ceļš līdz Rokuhullai (vietai, no kuras atiet prāmis uz salu) paiet lieliskā noskaņojumā, smieklos un pārrunājot gaidāmo braucienu. Interesantākie ceļa posmi tiek komentēti, un braucējiem atliek tikai vērot ainavas aiz loga. Lūk, arī osta! Izrādās, ka dažam šis būs pirmais brauciens ar prāmi, tāpēc, dzirdot solījumus, ka tos, kuri pirmo reizi brauc ar prāmi, ir jāizpeldina, skatiens kļūst tramīgs. Tikai saldie smieklī, kuri atskan, vērojot klausītāja mulsumu, liek vaigam atplaukt smaidā! Nonākot uz klāja, izrādās, ka vēja stiprums ir krietni lielāks, jo pa gaisu lido ne tikai šalles un mati, bet meitenēm jāpietur arī svārki!

Precīzi pēc 1,15h nobraucam no prāmja, un vēl tikai 20 min, sasniedzam Kjardlu. Esam klāt un iekārtojamies Kjardlas ģimnāzijas kopmītnē, kura nu pieder tikai mums. Tūlīt arī dodamies pirmajā pastaigā uz ģimnāziju. Tur mūs sagaida pārsteigums – Kjardlas ģimnāzijas skolotāji ar lepni plīvojošu Latvijas karogu. Mūsu atbilde šim sveicienam izskan dziesmā. Pēc garšīgām vakariņām dodamies pastaigā uz jūru. Saulrietā ģitāras pavadījumā izskan latviešu tautas dziesmas un jauniešu iemīļotās melodijas.

Bet diena jau vēl nebeidzas! Iesākusies ar nelielu nākamās dienas plānojumu, dejotāju sapulcīte ieilgst, jo izrādās, ka puiši grib padalīties savos pagājušās vasaras iespaidos, kuri sākās ar kalēju skolas dalībnieku atmiņām, bet beidzās ar 4 jaunsargu aizrautīgo stāstījumu par vasaras nometni! Atmiņu stāstījums izvērsās kā humora šovs. Visi ir pārsmējušies līdz asarām!

12.jūnijs, piektdiena

Dienas devīze varētu būt – „Rūdāties saules staros!”

Visu dienu mūs pamatīgi silda saules stari, un, darbojoties Palades ciema „Sjoeras” lauku sētā, lielākajai daļai pēc pāris stundām ir sarkani pleci, mugura un seja. No 10.00 līdz 16.00 dejojām, dziedām, gatavojām suvenīrus saviem mājiniem, jo Kjardlas ģimnāzijas skolotāji piedāvā dažādas iespējas: var izgatavot dāvanu kastītes, izkrāsot šablonus tautu meitu magnētiņiem igauņu nacionālajās krāsās un izmēģināt roku igauņu tradicionālās bērnu rotaļlietas „Dzenis” izgatavošanā, protams, neiztiek bez deju darbnīcas.

Attēlā- darbojamies darbnīcas.

Iemācāmies igauņu tautas deju „Ejam ciemos”. Interesantākais, ka dejas muzikālais pavadījums mums labi pazīstams - tā ir dziesma „Man māmiņa piesacīj”. Kamēr Tīna Kaeva māca deju, malā sēdošie izdziedas pēc sirds patikas. Neplānoti un necerēti tiekam nofilmēti arī Igaunijas

ģimnāzijas skolotāju Ainu Jēpišovu, „Sjoeras” māju saimnieci Iji Laksbergu - cilvēkiem, kuri šajā dienā rūpējās par mūsu labsajūtu un mūs uzņēma kā senus un mīļus draugus. Pēc dejošanas saimniece vēl sagatavo sveicienu, ātri izcepdama mutē kūstošu kūku.

nacionālās televīzijas 5.kanāla raidījumam par Hījumā salu un 19.gs.igauņu zemnieku sētas ikdienu. Arī mēs pusdienās tiekam cienāti ar 19.gs.zemnieku ēdienu – lēcu zupu un mājās gatavotu jogurtu.

Attēlā- „Ejam ciemos” (igauņu deja)

Pēc pusdienām - laiks atkārtot līdzatvestās dejas. Mēģinājums notiek spožo saules staru pielietajā pagalmā un ar ļoti ieinteresētiem skatītājiem –

„Tīnas studijas” vadītāju Tīnu Kaevu, Kjardlas

Jaukā diena turpinās pavisam nopietnā garā – dodamies uz pieņemšanu pie Kjardlas reģiona Domes priekšsēdētāja Georga Linkova un Izglītības un kultūras komisijas vadītājas Tijas Libertas. Arī tur mūs ļoti jauki uzņem, Domes vadītājs sasveicinās ar ikkatru, ir sagatavots cienasts, un mēs tiekam izvadāti pa visu Domes ēku.

Attēlā- pieņemšana Kjardlas novada Dome, tikšanās ar Domes priekšsēdētāju.

nogurdināti un jūtams nogurums kājās, jādodas ekskursijā pa Kjardlu. Mūsējos stiprina tikai viena doma - drīz vakariņas un būs iespēja iemērkties jūrā. Mēs, skolotāji, protams, tam neticējam, bet velti... peldsezona tomēr tika atklāta!

Bet arī tas vēl nav viss! Kaut gan esam saules

13.jūnijs, sestdiena

Jau atkal varam teikt: „Rūdāties saulē!”, jo saules stari karsē ne pa jokam, temperatūra vismaz + 27°C, bet deju placis uz melnā asfalta vismaz +30°C, ja ne vairāk.

Diena sākas ar lieliskām brokastīm (kā katru rītu!), bet turpinājums nedaudz steidzīgāks, jo jāsapošas tautas tērpos un jāsākas gājienam. Centrālajā laukumā sapulcējušies vietējie iedzīvotāji ar skaļiem aplausiem

sagaida mūsu deļotājus. Pēc Domes priekšsēdētāja un pasākuma rīkotāja uzrunām mums tiek ierādīta goda vieta gājiena sākumā. Lepni plīvo Latvijas un Garkalnes skolas karogi, skan latviešu tautas dziesmas, un mēs, fanu pulciņa pavadīti, dodamies uz pasākuma norises vietu – jauno ostu.

Attēlā – gājiens uz festivāla norises vietu.

Festivālā tiek piedāvāta daudzveidīga izklaides programma, un mums, kā ciemiņiem, ir savas priekšrocības: mūs pirmos izvizina ar jahtām un kuteriem,

arī jūras glābēju paraugdemonstrējumus noskatāmies pirmajās rindās un saņemam brīvbiļetes uz vairākām atrakcijām, kuras diemžēl nespējam izmantot.

Pasākumā uzstājas mūsu draugi – „Tīnas deju studijas” meitenes, un mēs esam lieliski atbalstītāji. Arī viņas ar skaļiem aplausiem sagaida mūsu uznācienu. Esam sagatavojuši garu programmu, kurā ietvertas 6 dejas un

2 dziesmas par Līgo tēmu. Uz asfalta pastalas izdejotas līdz caurumiem, vilnas zeķēs izveidojušies atbilstoši „tukšumi” un kājas deg uz saules nokaitētās zemes, bet dejuotāju sejās ir smaids, acis šķīļ šķelmīgas dzirksteles, un, svārkkiem plandot vējā, prieks tiek dāvāts skatītājiem. Pēc pusstundas aktīvas dejušanas beidzot ir skaidrs, cik daudz spēka tas prasījis no dejuotājiem, un vienīgā vēlme ir iegremdēties vēsajā Baltijas jūrā. Un tas nu ir nopelnīts gods godam!

Attēlā – dejuotāji izbauda katru deju soli!

Bet ar to diena vēl nav beigusies! Igaunų draugi ir sagādājuši lielisku pikniku pie jūras – sarunas, spēles, ceptas desiņas, salāti un mutē kūstošas kūciņas, kuras sarūpējušas dejuotājas pašas vai viņu mammas, viss dod spēku un gandarījumu par emocijām piepildīto dienu.

14.jūnijs, svētdiena

Rīts iesākas nedaudz vēlāk ap 9.00, jo tikai 10.00 jābūt skolā, kur mūs gaida gardās brokastis. Diemžēl šodien lietaina diena, un plānotās aktivitātes sporta laukumā nenotiek, bet atvirzās par 1 stundu vēlāk uz sporta halli. Taču „nav ļaunuma bez labuma”: mēs tiekam iepazīstināti ar skolu – datorkabinetu, sporta zāli, kā arī mākslas kabinetu, no kura laukā nav izdabūjams neviens mākslas programmas audzēknis - viss ir jāapskata, jāappēta, jāmēģina saprast tehnoloģijas un izgatavošanas noslēpumi. Tik radošā atmosfērā, ieejot skolas korpusā, kuru gatavojas nojaukt, un ieraugot skolēnu apzīmētās sienas, rodas ideja - atstāt arī Latvijas sveicienu Kjardlas ģimnāzijai, skolai, kura pēc gada tiks sadalīta 2 daļās- Kjardlas reģiona pamatskolā un Hijumā Valsts ģimnāzijā. Tas nenozīmē, ka sadarbība beigsies, jo svarīgākie jau ir tie cilvēki, kuri strādā

šajā skolā, kuri vēlas sadarboties un draudzēties, kuri strādās arī abās jaunajās skolās un turpinās rakstīt projektus, lai varētu organizēt šādus braucienus.

Attēlā- top tautiskais sveiciens no Latvijas uz skolas nojaukama korpusa sienas.

Pēc skolas apskates – „Tīnas deju studijas” un Garkalnes MVV dejuotāju kopīgas aktivitātes Kjardlas sporta hallē. Viss sākas ar naglas iedzišanu blukī. Šī nu ir tā reize, kad galvenais nav ātrums, bet gan precizitāte. Pēc pirmajiem uzsitieniem dzirksteles lec uz visām pusēm, bet nagla blukī nemaz dziļāk neieiet, tāpēc jāmaina taktika. Uzķēruši īsto ātrumu un precizitāti, sacensību dalībnieki drīz vien tiek līdz uzvarai. Tas nekas, ka āmuri ir cietuši un nākamajai reizei būs jātaisa jauni. Pēc iesildīšanās seko īsta veiklības, ātruma un precizitātes pārbaude. Nepietiek ar to, ka jāžonglē cauri cilindru zonai

ar tenisa raketi un bumbiņu, vēl jātrāpa krāsainā bumbiņa spainī un tikpat ātrā solī jātiek līdz komandas

biedram. Uzvaras intriga tiek saglabāta līdz pēdējam dalībniekam, un tikai veiksmē ļauj uzvarēt kādai no komandām. Saldajā ēdienā mūsu zēniem – futbols, tiesa gan ar tenisa bumbiņu. Šajā spēlē var redzēt gan pašizliedzību aizsardzībā, gan drošsirdību uzbrukumā, gan veiklība soda sitienos, bet pāri visam – atbalstu un uzmundrinājumu savējiem. Pēc 2 stundu cīņām un sakāpinātām emocijām ir noskaidroti uzvarētāji, un zaudētāju nav, tāpēc priecīgā noskaņā dodamies pusdienot.

Un tad jāpošas koncertam Kjardlas kultūras centrā. Plkst.16.00 uz skatuves kāpj „Tīnas deju studijas” meitenes un iepazīstina skatītājus ar koncerta programmu divās valodās. Vispirms uzstājas mājinieki ar Tīnas iestudētajām raksturdejām, bet pēc tam – kārtā mūsējiem. Uz pirmo deju iznākam svinīgi, nopietni, satraukti, bet līdz ar mūzikas skaņām sejas pārvēršas, sastingums zūd, jo publika ir ļoti atsaucīga un uzmundrināt deju dejotājus sāk jau ar pirmajām taktīm. Smaidi, azarts, prieks un atraisītība ir tas, kas raksturo garkalniešus visu uzstāšanās laiku. Arī pa vidu dziedamā „Tumša nakte, zaļa zāle” igauņiem patīk, aplausi nerimstas, un „Tumša, tumša tā eglīte” skan ne tikai uz skatuves esošo dziedātāju izpildījumā, bet viņiem piebalso arī visi aizkulisēs stāvošie. Mūsējos uzņem ar gavilēm, un no blakus sēdošajiem igauņu skatītājiem dzirdam komplimentus mūsējiem – *какие вы молодцы!*

Attēlā – pēc straujajām dejām dejotāji ir gatavi dziedāt.

Koncerts turpinās ar igauņu dziesmām un dejām, izraisot mūsējos vēlmi uzdejojot vēl kādu deju. Diemžēl mūzikas ierakstu vairs nav, tāpēc atliek tikai dziedāt līdz igauņiem. Pēc koncerta Kjardlas ģimnāzijas direktors izsaka pateicību visiem koncerta dalībniekiem un lepojas ar to, ka viņiem ir lieliski dejujoši draugi. Vēlāk tikšanās turpinās neformālākā gaisotnē – tiekam cienāti ar saldumiem, saņemam dāvanas un sadejojāties – sākumā neveikli un bikli, bet vēlāk – atraktīvi un aizrautīgi.

Jūs domājat, ka diena ar to beidzas? Nekā nebija! Mūsējiem tā iepatikusies sporta zāle, ka tiek nolemts doties uzspēlēt futbolu, basketbolu, volejbolu un vēl kādu spēli, jo dejotāji ir nenogurdināma tauta, viņiem vienmēr jābūt labā formā un lieliskā garastāvoklī!

15.jūnijs, pirmdiena

Pirmdiena gan ir tā diena, kad Hījumā salā visi muzeji slēgti, bet Ainaam, kā vienmēr, visas durvis plaši atveras. Šodien, ekskursiju dienā, mēs apmeklējam Krusta kalnu, prāmja „Estonia” katastrofā cietušajiem bērniem veltīto pieminēkli un Tahkunas bāku. Dejuotāji pat vēlas iemēģināt deju soli skatu laukumā. Pēc tam dodamies uz Kipu bāku. Tā ir vecākā bāka Eiropā, kura joprojām darbojas. Bērniem tiek izmaksāti saldējumi un dota iespēja kārtīgi izpriecāties bērnu rotaļu laukumā.

Tad ceļš uz „Jūras dāvanu muzeju”. Tajā var aplūkot dažādas mantas, kuras Baltijas jūra izskalojusi salā. Kas gan tur nav atrodams! Putnu un dažādu dzīvnieku kauli jau ir pierasta lieta, bet ir arī televizori, zāles, piena, krējuma un jogurta pakas un pudeles, kurpes utt., viss, kas jūrai nepiederas un ir kaut kādā veidā nonācis tur. Pēc tam aplūkojam dabaszinību nodarbībām ierīkotās telpas un varam doties pa meža taku. Atgriežoties mūs sagaida pusdienas. Ir patīkami ieturēt maltīti kopā ar savējiem, par savējiem saucot arī Ainu, Tīnu, Regīnu un Janu, cilvēkus, kuri visas šīs dienas pavadīja kopā ar mums.

Tad dodamies uz jūru, kur dzīvo „akmensgrauži” un „izgrauži” akmeņos caurumiņus. Plānoto 30 min vietā pastaiga izvēršas 2 stundu garumā, jo, akmeņus meklējami, nolemjam šķērsot visu līci un doties uz netālo ciematu - Igaunijas tālāko rietumu punktu. Vēja un viļņu šalkoņas pavadīti, meklējam caurumotos akmentiņus un basām kājām, ķerot lielos viļņus, dodamies gar jūras krastu.

Attēlā – saule, vējš matos un caurumoto laimes akmeņu pilnas kabatas!

Tad vēl Tihu upes senleja un brauciens mājup, jo gaida vakariņas un sarunāts draudzības mačs futbolā, bet pirms tam bērniem ir iespēja noskatīties jauno igauņu mākslas filmu „Paukotājs”. Sākotnējās skepses vietā tiek diskutēts par II pasaules karu un tā ietekmi uz cilvēku dzīvi. Vakars paiet sporta zālē kopā ar jauniegūtajiem igauņu draugiem. Dienas noslēguma pārrunās tiek izvērtēts šajās dienās pieredzētais. Emocijas plūst pāri malām, jo pieredzēts un piedzīvots ir ļoti daudz, bērnu

vārdiem runājot: „Man patika viss! Ekskursijas, koncerti, sarunas, spēles, peldes un dziesmas jūras krastā. Visforšākā bija kolektīva kopības sajūta! Kaut varētu palikt šai salā kopā ar draugiem vēl vienu nedēļu! Ar tādu prieku vēl nekad nebiju dejojis! Visa nedēļa pagāja ātri un piesātināti, viss bija saplānots!”.

16.jūnijs, otrdiena

Dodamies mājās. Šī rīta pieredzētais saulriets vēl spilgtā atmiņā. Ceļš tāls un kluss, jo visi apcerīgi domā vai nu par pavadītajām dienām salā, vai par mājām. Ik pa brīdim autobusā atskan frāzes: „Atceries, kā mēs ...!”. Un ir skaidrs, ka brauciens paliks atmiņā ilgi...

Attēlā – deju kolektīvs kopā ar Kjardlas ģimnāzijas skolotājiem.

Paldies skolotājai Montai Vanderei un Artai Slicai, kas sagatavoja daudzveidīgo deju programmu!

Paldies mūzikas skolotājai Ingūnai Lielbārdei par sagatavotajām dziesmām!

Paldies skolotājai Dainai Grudulei par atbalstu bērniem un idejām brauciena laikā, kā arī Zandai Pučei par brauciena notikumu fiksēšanu filmā un bildēs!

Īpašs paldies projekta koordinatorei Ingai Pelcmanei un Kjardlas ģimnāzijas skolotājiem par šo iespēju pavadīt brīnumainu nedēļu Hījumā salā!

Braucienu dokumentēja un aprakstīja - Inga Pelcmane un Daina Grudule.